

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUĐA**

Prijedlog Zakona broj _____

**KONACNI PRIJEDLOG
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJECU**

Zagreb, srpanj 2005.

KONACNI PRIJEDLOG

ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJECU

Članak 1.

U Zakonu o Državnom sudbenom vijeću ("Narodne novine" br. 58/93, 49/99, 31/00, 107/00, 129/00 i 59/05) članak 3. mijenja se i glasi:

"Članak 3.

(1) U postupku izbora članova Vijeća Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora zatražit će od predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, predsjednika Hrvatske odvjetničke komore i dekana pravnih fakulteta pokretanje postupka kandidiranja za članove Vijeća.

(2) Predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske zatražit će od sudova da predlože kandidate iz reda sudaca. Na temelju prikupljenih prijedloga Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske uz sudjelovanje po dva predstavnika Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Upravnog suda Republike Hrvatske, te po jednog predstavnika svakog županijskog suda utvrđuje kandidate i svoj prijedlog upućuje Odboru za pravosuđe Hrvatskog sabora.

(3) Prijedlog kandidata iz reda sudaca mora osigurati zastupljenost kandidata iz sudova različite vrste.

(4) Kandidate iz reda odvjetnika utvrđuje na temelju prikupljenih prijedloga Skupština Hrvatske odvjetničke komore a kandidate iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti sjednica dekana pravnih fakulteta i upućuje ih Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora.

(5) Za svako mjesto u Vijeću ovlašten predlagatelj iz stavka 2. i 4. ovoga članka mora predložiti najmanje tri kandidata.

(6) Odbor za pravosuđe Hrvatskog sabora zatražit će i od ministra pravosuđa predlaganje osoba za koje smatra da mogu biti kandidati za člana Vijeća.

(7) Odbor za pravosuđe Hrvatskog sabora predložit će Hrvatskom saboru sve predložene kandidate koji ispunjavaju uvjete za imenovanje.

Članak 2.

Članak 9. mijenja se i glasi:

"Članak 9.

(1) Članu prestaje dužnost u Vijeću po sili zakona danom kad mu prestane dužnost koju je obavljao u vrijeme kada je izabran za predsjednika ili člana Vijeća.

(2) Ne smatra se prestankom dužnosti ako član Vijeća bude imenovan za suca u drugi sud.

(3) Član vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran zbog neurednog obavljanja dužnosti predsjednika ili člana Vijeća.

(4) Član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran:

- ako to sam zatraži;
- ako bude imenovan predsjednikom suda, danom stupanja na dužnost;
- ako bude osuđen na kaznu zatvora;
- ako trajno izgubi sposobnost obavljati svoju dužnost;
- ako izgubi hrvatsko državljanstvo.

(5) Prijedlog za razrješenje dužnosti člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran može podnijeti opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske uz sudjelovanje po dva predstavnika Visokog prekršajnog suda RH, Visokog trgovačkog suda RH, Upravnog suda Republike Hrvatske, te po jednog predstavnika svakog županijskog suda, Skupština Hrvatske odvjetničke komore i sjednica dekana pravnih fakulteta, svaki u pogledu članova Vijeća koje su predložili u postupku utvrđivanja kandidata za članove Vijeća.

(6) Postojanje razloga za razrješenje člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran utvrđuje Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora, a razrješuje ih Hrvatski sabor.

Članak 3.

Članak 17. mijenja se i glasi:

“Članak 17.

(1) Po proteku roka iz članka 16. stavka 3. ovoga Zakona ministar pravosuđa zatražit će mišljenje o svim kandidatima za suce od nadležnog sudackog vijeća. Uz poziv na davanje mišljenja, ministar će sudackom vijeću dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili i druge podatke o kandidatima kojima Ministarstvo pravosuđa raspolaže.

(2) U postupku davanja mišljenja, sudacko vijeće može zatražiti i podatke o kandidatima za suce:

- od predsjednika suda u kojem je obnašao dužnost ili od predsjednika neposredno višeg suda, ako je kandidat već obnašao dužnost suca, sudskog savjetnika ili sudackog vježbenika,
- od drugih tijela koja mogu dati podatke relevantne za ispunjavanje općih i posebnih uvjeta za imenovanje suca odgovarajućeg suda, ako kandidat nije obnašao dužnost u pravosuđu.
- od Pravosudne akademije, da li je sudac predavac ili je sudjelovao kao polaznik u stručnom usavršavanju.

(3) Ako su za kandidata već bile dane ocjene obnašanja dužnosti sudacko će ih vijeće uzeti u obzir pri izradi mišljenja, a ako njima ne raspolaže pribavit će ih od nadležnoga sudackog vijeća ili Ministarstva pravosuđa.”

Članak 4.

Iza članka 17. dodaje se članak 17a. koji glasi:

“Clanak 17a.

(1) Mišljenje sudackog vijeca o kandidatima za suca, izrađuje se u pisanom obliku i sadrži obrazloženje o ispunjavanju općih i posebnih uvjeta za imenovanje suca.

(2) Sudacko vijeće je dužno svoje mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 60 dana. Ako mišljenje ne bude dostavljeno, ministar pravosuđa u daljnjem roku od 8 dana zatražit će dostavu mišljenja.

(3) Ako ni u daljnjem roku od 15 dana mišljenje ne bude dostavljeno, ministar pravosuđa podnijet će Vijeću listu svih prijavljenih kandidata za suce s podacima kojima raspolaže. Vijeće u postupku imenovanja može o kandidatima samo zatražiti podatke iz stavka 2. ovoga članka od odgovarajućih tijela i organizacija.

(4) Ministar pravosuđa podnijet će Vijeću listu svih prijavljenih kandidata s time da će posebno izvjestiti vijeće koji kandidati ispunjavaju uvjete za imenovanje s mišljenjem sudackog vijeca. Uz listu kandidata dostavit će mu se i prijave kandidata sa svim podacima prikupljenima u postupku davanja mišljenja.

(5) Vijeće može tražiti od nadležnog sudackog vijeca dopunu mišljenja o kandidatima.

Clanak 5.

Clanak 18. mijenja se i glasi:

“Clanak 18.

(1) U postupku imenovanja i razrješenja suca, Vijeće će pribaviti mišljenje od Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora.

(2) U postupku imenovanje sudaca Vijeće će pribaviti mišljenje od Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora samo za kandidate koji ispunjavaju uvjete za suca.

(3) Prigodom donošenja odluke o imenovanju suca Vijeće će uzeti u obzir mišljenje sudackog vijeca i mišljenje Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora.

(4) Odluka Vjeca s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od objavljivanja imenovanja.

(5) Odluka o imenovanju objavljuje se u “Narodnim novinama”.

(6) Sudac je dužan stupiti na dužnost u roku koje odredi Vijeće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana imenovanja.

(7) Ako sudac ne stupa na dužnost u roku iz stavka 6. ovoga članka smatrat će se da nije ni imenovan.”

Clanak 6.

Clanak 18a. mijenja se i glasi:

“Clanak 18a.

(1) Vijeće na zahtjev ministra pravosuđa, predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, sudackog vijeca suda u kojem sudac obnaša sudacku dužnost, predsjednika suda ili predsjednika neposredno višeg suda ili po službenoj dužnosti pokreće postupak radi poništenja odluke o imenovanju.

- (2) Vijeće će poništiti odluku o imenovanju ako utvrdi:
- da imenovani sudac nije ispunjavao uvjete za imenovanje,
 - da je odluka utemeljena na neistinitim podacima i dokazima,
 - da sudac bez opravdanog razloga nije niti u roku od šest mjeseci nakon imenovanja položio prisegu,
 - da je do imenovanja došlo uslijed kaznenog djela kandidata utvrđenog pravomoćnom odlukom suda o postojanju kaznenog djela i kaznene odgovornosti.

Članak 7.

Iza članka 19. dodaje se članak 19a. koji glasi:

“Članak 19.a

(1) Suci prestaje sudacka dužnost ako ga u skladu s Ustavom i ovim Zakonom te dužnosti razriješi Vijeće.

(2) Žalba Ustavnom sudu Republike Hrvatske ne odgoda izvršenje rješenja.

Članak 8.

Članak 20. mijenja se i glasi:

“Članak 20.

(1) Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. zlouporaba položaja ili prekoracenja službene ovlasti,
2. neuredno obnašanje sudacke dužnosti,
3. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudackom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utjecu na djelovanje sudbene vlasti,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudacke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudacke dužnosti na drugi način.”

(3) Stegovni postupak za stegovno djelo iz stavka 2. toc. 2. ovog članka pokrenut će se osobito:

1. ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke,
2. ako je sudacko vijeće ocjenilo rad suca negativnom ocjenom,
3. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka u Republici Hrvatske.

Članak 9.

Iza članka 21. dodaje se članak 21a. koji glasi:

“Clanak 21a.

Sudac kojem je Državno sudbeno vijeće izreklo stegovnu kaznu ukora ne smije biti imenovan u viši sud prije proteka roka od dvije godine od dana pravomocnosti odluke kojom je kazna izrečena, a ako je izrečena novčana kazna ne smije biti imenovan u viši sud prije proteka roka od tri godine od dana pravomocnosti odluke kojom je kazna izrečena.”

Clanak 10.

U clanku 22. stavak 1. riječ “dvije” zamjenjuje se riječju: “tri”.

Clanak 11.

Clanak 23.mjenja se i glasi:

“Clanak 23.

- (1) Tijela stegovnog postupka su Vijeće i Stegovno vijeće.
- (2) Stegovno vijeće provodi postupak i predlaže Vijecu odluku .
- (3) Stegovno vijeće provodi stegovni postupak, utvrđuje činjenice i sačinjava prijedlog odluke.Stegovno vijeće sastavljeno je od predsjednika i dva člana.
- (4) Stegovno vijeće imenuje Državno sudbeno vijeće.
- (5) Dva člana stegovnog vijeća uvijek moraju biti suci. Članovi stegovnog vijeća među sobom biraju predsjednika vijeća. Predsjednik vijeća mora biti najmanje sudac istog stupnja kao i sudac protiv kojeg se vodi stegovni postupak.
- (6) Na temelju provedenog postupka stegovno vijeće sačinjava prijedlog odluke s obrazloženjem koje se ponosi Vijecu.
- (7) Predsjednik stegovnog vijeća usmeno izlaže tijekom postupka,izvedene dokaze i utvrđene činjenice i obrazlaže prijedlog stegovne kazne.Sjednici vijeća prisustvuje sudac protiv kojeg je pokrenut stegovni postupak, njegov branitelj i podnositelj zahtjeva.
- (8) Vijeće donosi odluku o stegovnoj odgovornosti pri čemu nije vezano za prijedlog Stegovnog vijeća.
- (9) Ako se stegovni postupak vodi protiv člana Vijeća, taj je član izuzet od odlučivanja u stegovnom postupku.

Clanak 12.

Clanak 25. mjenja se i glasi:

“Clanak 25.

- (1) Stegovni postupak pokrece se podnošenjem zahtjeva za provođenje stegovnog postupka.
- (2) Zahtjev za provođenje stegovnog postupka podnosi se u pisanom obliku i sadrži osobne podatke o sucu čija se stegovna odgovornost traži, činjenicni i pravni opis stegovnog djela, prijedlog za izricanje određene stegovne kazne te obrazloženje iz kojeg proizlazi osnovanost sumnje.

(3) Odmah nakon primitka zahtjeva Vijeće će odrediti Stegovno vijeće radi provođenja stegovnog postupka.

(4) Tijekom stegovnog postupka Stegovno vijeće može odrediti da određene izvide obavi član Stegovnog vijeća kojeg ono ovlasti.”

Clanak 13.

Clanak 26. briše se.

Clanak 14.

U clanku 27. stavak 1. u drugoj recenici iza rijeci “izmijeniti ili dopuniti zahtjev” dodaje se rijec “Stegovno”.

Clanak 15.

Clanak 28.mjenja se i glasi:

Clanak 28.

(1) U postupku odlucivanja o stegovnoj odgovornosti sucu protiv kojeg se postupak vodi, mora se pružiti mogucnost da iznese svoju obranu osobno, u pisanom obliku, ili po branitelju kojega izabere.

(2) Odluka kojom se utvrđuje da je sudac stegovno odgovoran i kojom mu se izrice stegovna kazna može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koje je podnositelj zahtjeva oznacio u svom zahtjevu.

(3) Odluka mora biti izradena i otpremljena strankama u roku od 15 dana nakon njezina donošenja.

Clanak 16.

Clanak 31. mjenja se i glasi:

“Clanak 31.

(1) Sudac će biti udaljen od dužnosti:

- ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predvidena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, ili dok se nalazi u pritvoru,

- zbog osude za kazneno djelo koje ga cini nedostojnim obavljanja sudacke dužnosti ili

- zbog pocinjenoga teškoga stegovnog djela.

(2) Sudac može biti udaljen od dužnosti:

- ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predvidena kazna zatvora do pet godina,

- ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem sudacke dužnosti,

- ako je ovlaštenu predlagatelj u zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka predložio izricanje stegovne kazne razrješenja od dužnosti.

(3) Zahtjev za udaljenje od dužnosti Vijecu podnosi predsjednik suda u kojem sudac obnaša sudacku dužnost, predsjednik neposredno višeg suda, nadležno sudacko vijeće ili predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(4) Odluku o udaljenju od dužnosti u slučaju iz stavka 1. ovog članka donosi predsjednik suda, a u slučajevima iz stavka 2. odluku donosi Vijeće bez odgode.

Članak 17.

Iza članka 31. dodaje se članak 31a. i 31b., a koji glase:

„Članak 31a.

(1) Odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i s obrazloženjem.

(2) Protiv odluke o privremenom udaljenju žalba nije dopuštena.

Članak 31b.

(1) Privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti određuje se na rok od 3 mjeseca, po proteku toga roka može ga Vijeće iz opravdanih razloga, na jednak način produljiti za daljnja tri mjeseca. Privremeno udaljenje može trajati do pravomocnog okončanja stegovnog postupka, koji u tom slučaju Vijeće mora provesti u roku od godinu dana.

(2) Za vrijeme privremenog udaljenja od dužnosti sudac ima pravo na jednu polovinu plaće.

(3) U slučaju oslobadajuće odluke u stegovnom postupku odluka o privremenom udaljenju prestaje po sili zakona danom pravomocnosti odluke Vijeća. U tom slučaju ili u slučaju da je izrečena stegovna mjera novčane kazne ili ukora, sudac ima pravo na isplatu razlike neisplacene plaće za vrijeme trajanja posljedica odluke o udaljenju od obavljanja dužnosti”.

Članak 18.

Članak 32 mijenja se i glasi:

“Članak 32.

(1) Vijeće će razriješiti suca:

1. ako to sam zatraži,
2. ako trajno izgubi sposobnost obnašanja svoje dužnosti
3. ako bude osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja sudacke dužnosti,
4. ako u skladu sa zakonom, zbog počinjenog teškog stegovnog djela, tako odluci Vijeće,
5. kad navrší sedamdeset godina.

(2) Ako sudac sam zatraži razrješenje, prijedlog za pokretanje postupka za razrješenje podnosi Vijecu predsjednik suda u kojem taj sudac obnaša dužnost.

(3) Ako sudac trajno izgubi sposobnost obnašanja sudacke dužnosti, ili je osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obnašanje sudacke dužnosti, ili kad navrší sedamdeset godina, prijedlog Vijeću za pokretanje postupka za razrješenje podnosi predsjednik suda, predsjednik neposredno višeg suda, ili nadležno sudacko vijeće.

(4) Ministar pravosuda ili predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske mogu prijedlog za pokretanje postupka za razrješenje iz st. 3. ovoga članka podnijeti za svakog suca.”

Članak 19.

U članku 34. stavak 1. mijenja se i glasi:

“(1) Kad Vijeće odluči pokrenuti postupak, Stegovno vijeće ili sud kojega Vijeće ovlasti provodi i osigurava dokaze.”

Članak 20.

(1) Postupci imenovanja i razrješenja sudaca, kao i stegovni postupci započeti prije stupanja na snagu ovog Zakona dovršit će se po propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovog Zakona.

(2) Imenovanje i razrješenje sudaca po odredbama ovog Zakona provest će se u onim slučajevima kada je oglas za popunu slobodnog sudackog mjesta objavljen ili zahtjev za razrješenje suca podnesen nakon stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 21.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u “Narodnim novinama”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME RJEŠAVAJU

Važeci Zakon o Državnom sudbenom vijecu donesen je 1993. godine ("Narodne novine" br. 58/93). Mijenjan je i dopunjavan nekoliko puta – zakonima o izmjenama i dopunama koji su objavljeni u "Narodnim novinama" broj 49/99, 107/00 i 129/00, kao i odlukama Ustavnog suda RH.

Izražavajući raspoloženje velikog dijela stručne i opće javnosti koja je od osnivanja Državnog sudbenog vijeća nezadovoljna djelovanjem toga tijela, a kako je upravo predloženo donošenje novog Zakona o sudovima, nužno je i pojedine odredbe ovog Zakona dograditi s novim zakonskim rješenjima.

Stoga, se predlaže da se ovim izmjenama i dopunama Zakonom o Državnom sudbenom vijecu uredi sljedeće:

- kao novina uvodi se Stegovno vijeće koje provodi stegovni postupak, utvrđuje činjenice i sacinjava prijedlog odluke. Zbog ekonomičnosti postupka stegovni postupak provodi Stegovno vijeće od tri člana, koje se imenuje odlukom DSV-a,

- produljen je rok za pokretanje stegovnog postupka, tako da se dosadašnji rok od dvije godine produljuje na rok od 3 godine za pokretanje stegovnog postupka od pocinjenog stegovnog djela,

- utvrđuje se visina plate kada je sudac privremeno udaljen od dužnosti,

- postupak za razrješenje suca od obnašanja sudacke dužnosti.

II. OBJAŠNJENJE POJEDINIH ODREDBI

Članak 1. – ovim člankom uređuje se postupak izbora članova Državnog sudbenog vijeća.

Članak 2. – u članku 9. neadekvatna formulacija kojom član Vijeća može biti razriješen zbog «neopravdanog neobavljanja» dužnosti briše se jer je ovakova formulacija terminološki nedopustiva.

Članak 3. – u ovom članku propisuje se da će ministar pravosuđa zatražiti mišljenje o svim kandidatima za suce od nadležnih sudackih vijeća, kao i od koga sve sudacka vijeća mogu zatražiti podatke o kandidatima za suce.

Članak 4. – odredbama ovog članka uređuje se da će ministar pravosuđa podnijeti Vijeću listu svih kandidata, s time da će posebno izvijestiti Vijeće koji kandidati ispunjavaju uvjete za imenovanje zajedno s mišljenjem sudackog vijeća.

Clanak 5. – odredbom stavka 2. clanka 18. uređeno je da će u postupku imenovanja sudaca Vijeće pribaviti mišljenje Odbora za pravosuđe Hrvatskog sabora, ali samo za one kandidate koji ispunjavaju uvjete za suca i to iz razloga jer je dosadašnja praksa bila da se Odboru za pravosuđe Hrvatskog sabora dostavljaju prijave svih kandidata koji su se javili za slobodno mjesto suca, što je bespotrebno otežavalo rad ovog Odbora.

Clanak 6. – ovom odredbom propisuje se da osim ministra pravosuđa Vijeću mogu podnijeti zahtjev i predsjednik Vrhovnog suda RH, sudacko vijeće suda u kojem sudac obnaša dužnost, predsjednik suda ili predsjednik neposredno višeg suda, radi pokretanja postupka zbog poništenja odluke o imenovanju. Odluka o poništenju upravni je akt protiv kojeg žalba nije dopuštena.

Clanak 7. – novim clankom 19a. utvrđeno je da Državno sudbeno vijeće razrješuje suca sudacke dužnosti, te da žalba Ustavnom sudu RH ne odgaga izvršenje rješenja.

Clanak 8. – ovim clankom određuje se što su stegovna djela, a u stavku 2. točki 2. ovog clanka kao nepotrebno brišu se rijeci „neopravdano neobnašanje“.

Clanak 9. – clankom 21a. posebno je utvrđeno da sudac kojem je Državno sudbeno vijeće izreklo stegovnu kaznu ukora ne smije biti imenovan u viši sud prije proteka od dvije godine od dana pravomocnosti odluke kojom je kazna izrečena, odnosno ako je izrečena novčana kazna prije isteka roka od tri godine.

Clanak 10. – u clanku 22. dosadašnje dvije godine nakon kojih se ne bi mogao pokrenuti stegovni postupak za pocinjeno stegovno djelo, zamjenjuje se rokom od tri godine, jer se željelo produljiti rok zastare.

Clanak 11. – ovim clankom mijenja se clanak 23. kojim se uređuje da su tijela stegovnog postupka Državno sudbeno vijeće i Stegovno vijeće. Naime, željelo se stegovni postupak učiniti učinkovitijim i bržim, tako da se uvodi Stegovno vijeće kao novina. Prema odredbama ovog clanka Stegovno vijeće sastavljeno od predsjednika i dva člana, koji uvijek moraju biti suci a biraju se iz redova sudaca Državnog sudbenog vijeca. Nadležnost stegovnog vijeca je da provodi stegovni postupak, utvrđuje činjenice i sacinjava prijedloge odluka.

Clanak 12. – odredbom clanka 25. uređuje se pokretanje stegovnog postupka, na način da se isti pokreće već podnošenjem zahtjeva za provođenje stegovnog postupka.

Clanak 13. – ovim clankom briše se clanak 26., jer je udaljenje suca od dužnosti regulirano clankom 31.

Clanak 14. – u ovoj odredbi preciznije se određuje da podnositelj izmjene ili dopune zahtjeva, isti dostavlja Stegovnom vijeću, a ne Vijeću.

Clanak 15. – izmjenom clanka 28. briše se dosadašnji stavak 2., kojim je određeno da ce se javnost isključiti iz glasovanja o stegovnoj odgovornosti a da ce se odluka uvijek javno proglasiti.

Clanak 16. – ovim clankom uređuje se kada ce sudac obavezno biti udaljen od dužnosti i kada može biti udaljen, tko može podnijeti zahtjev za udaljenje suca od dužnosti i tko donosi odluku o udaljenju od dužnosti.

Clanak 17. – ovim clankom dodaju se clanci 31a. i 31b. kojima se određuje se da odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i obrazložena, a protiv odluke o privremenom udaljenju žalba nije dopuštena. Clankom 31b. određuje se trajanje privremenog udaljenja od obavljanja dužnosti, kao i pravo suca na ½ place za vrijeme privremenog udaljenja, te obaveza Vijeca da u slucaju privremenog udaljenja suca od obavljanja dužnosti mora provesti stegovni postupak u roku od godine dana.

Clanak 18. – odredbom cl. 32. preciznije su utvrđeni razlozi kada ce Vijece suca razriješiti sudacke dužnosti.

Clanak 19. – u skladu sa zakonskim rješenjem uvođenja Stegovnog vijeca, ovom odredbom naglašava se da je Stegovno vijece tijelo koje je u okviru Državnog sudbenog vijeca ovlašteno provoditi postupak utvrđivanja cinjenica i osiguranja dokaza.

Clanak 20. – ovim clankom određuje se da ce postupci imenovanja i razrješenja sudaca, kao i stegovni postupci zapoceti prije stupanja na snagu ovog Zakona, dovršiti po propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovog Zakona, a takoder se propisuje da ce se i imenovanje i razrješenje sudaca provesti po dosadašnjem zakonu u slucajevima kada je objavljen oglas za popunu slobodnih sudackih mjesta.

Clanak 21. - ovom odredbom uređuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provodenje ovoga Zakona nisu potrebna dodatna sredstva, osim onih koja se osiguravaju za rad Državnog sudbenog vijeca.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Konacni prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijecu koji je bio na prvom citanju u Hrvatskom saboru u tome što su pojedine primjedbe zastupnika i nadležnih odbora Hrvatskog sabora na navedeni tekst usvojene, te ih je trebalo ugraditi u Konacni prijedlog Zakona.

Prihvacen je prijedlog Odbora za pravosude Hrvatskog sabora i pojedinih zastupnika da se novine u clanku 1. prijedloga ovog Zakona, i to uvjeti za imenovanje i prestanak dužnosti sudaca koji su do sada sadržani u Zakonu o sudovima, a preneseni su u ovaj Zakon, ponovno ugrade u Zakon o sudovima jer je logično da uvjeti i kriteriji za izbor sudaca i dalje se ureduju Zakonom o sudovima.

Prihvacena je primjedba da u sastavu Opće sjednice Vrhovnog suda RH koja utvrđuje prijedlog kandidata za članove Državnog sudbenog vijeća, treba dopuniti tako da se propiše sudjelovanje po dva predstavnika Viskog prekršajnog suda RH, Visokog trgovačkog suda RH i Upravnog suda RH, stoga se u clanku 1. odnosno clanku 2. Prijedlog zakona, stavak 2., iza riječi «sudjelovanje» dodaju se riječi «po dva».

Prihvaca se primjedba Odbora za pravosude Hrvatskog sabora, Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina, kao i pojedinih zastupnika da je nepotrebno mijenjati sastav Državnog sudbenog vijeća na način da se jedan član Vijeća imenuje iz reda odvjetnika i jedan iz reda sveučilišnih profesora jer sada nije narušena ustavna odredba da većina od ukupnog broja članova Vijeća mora biti iz reda sudaca. Stoga je predloženo da se zadrži sadašnje rješenje iz Zakona o Državnom sudbenom vijeću, a predloženi članak 3. briše se.

Prihvacena primjedba Odbora za pravosude Hrvatskog sabora da se u novom clanku 18. stavak 3. doda i mišljenje Odbora za pravosude Hrvatskog sabora.

Prihvaca se primjedba Vrhovnog suda RH da se u clanku 18a. stavak 3. briše, jer već postoji zakonska mogućnost podnošenja upravne tužbe.

Prihvacaju se primjedbe na članak 11. Prijedloga, odnosno članak 9. Konacnog prijedloga, te se u stavku 2. točka 2. ovog članka mijenja i glasi: «2. Neuredno obnašanje sudacke dužnosti» i dodaje se novi stavak 3.

Prihvaca se primjedba na članak 16. Prijedloga, odnosno članak 14. Konacnog prijedloga, stavak 4. kojim je propisano da je u stegovnom postupku javnost isključena. Izraženo je mišljenje da je ova odredba protivna ustavnoj odredbi o javnosti rada sudova, a ukoliko se želi isključiti javnost, to može biti učinjeno samo u slučajevima određenim Zakonom o kaznenom postupku.

U clanku 20. Prijedloga, odnosno clanku 18. Konacnog prijedloga, prihvacena je primjedba Vrhovnog suda RH, da se doda novi stavak kojim se uređuje da je Vijeće dužno bez odgode donijeti odluku o udaljenju od dužnosti.

Također se prihvacaju i prijedlog Vrhovnog suda RH da se postupci imenovanja i razrješenja sudaca kao i stegovni postupci započeti prije stupanja na snagu ovog Zakona da se dovrše po propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovog Zakona, kao i da se imenovanje i razrješenje sudaca po odredbama ovog Zakona provede i u onim slučajevima kada je oglas za popunu slobodnog sudackog mjesta objavljen ili je zahtjev za razrješenje suca podnesen nakon stupanja na snagu ovog Zakona.

S obzirom da su svi prijedlozi i mišljenja pojedinih zastupnika Odbora za pravosuda Hrvatskog sabora i Vrhovnog suda RH prihvaceni, ugrađeni su u Konacni prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijecu.

**V. POTVRDA OVLAŠTENOG TIJELA DA JE PRIJEDLOG
ZAKONA JEZICNO PREGLEDAN ODNOSNO ISPRAVLJEN**

Ovaj Konacni prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijecu nomotehnicki je ureden, jezicno pregledan i ispravljen.

**VI. PREGLED ODREDBI ZAKONA KOJE SE PREDLAŽE
IZMIJENITI**

P R E G L E D**ODREDBI ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJECU
KOJE SE PREDLAŽE IZMIJENITI**

Clanak 3.

U postupku izbora članova Vijeća mjerodavni odbor Zastupničkog doma Hrvatskog sabora zatražit će od predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, predsjednika Hrvatske odvjetničke komore i dekana pravnih fakulteta, pokretanje postupka kandidiranja za članove Vijeća.

Predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske zatražit će od sudova da predlože kandidate iz reda sudaca. Na temelju prikupljenih prijedloga proširena Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske utvrđuje kandidate i svoj prijedlog upućuje mjerodavnom odboru Zastupničkog doma Hrvatskog sabora.

Prijedlog kandidata iz reda sudaca mora osigurati zastupljenost kandidata iz sudova različite vrste i stupnja.

Kandidate iz reda odvjetnika utvrđuje na temelju prikupljenih prijedloga Skupština Hrvatske odvjetničke komore, a kandidate iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti sjednica dekana pravnih fakulteta i upućuju ih mjerodavnom odboru Zastupničkog doma Hrvatskog sabora.

Za svako mjesto u Vijeću ovlašteni predlagatelj iz stavka 2. i 4. ovoga članka mora predložiti najmanje tri kandidata.

Mjerodavni odbor Zastupničkog doma Hrvatskog sabora zatražit će i od ministra nadležnog za poslove pravosuđa predlaganje osoba za koje smatra da mogu biti kandidati za člana Vijeća.

Mjerodavni odbor predložit će Zastupničkom domu Hrvatskog sabora sve predložene kandidate koji ispunjavaju uvjete za imenovanje.

Clanak 9.

Članu prestaje dužnost u Vijeću po sili zakona danom kad mu prestane dužnost koju je obavljao u vrijeme kada je izabran za predsjednika ili člana Vijeća.

Ne smatra se prestankom dužnosti ako član Vijeća bude imenovan za suca u drugi sud ili bude izabran za nastavnika drugog pravnog fakulteta.

Član Vijeća biti će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran zbog neopravdanog neobavljanja ili neurednog obavljanja dužnosti predsjednika ili člana Vijeća.

Clan Vijeca biti ce razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran:

- ako to sam zatraži;
- ako bude imenovan predsjednikom suda, danom stupanja na dužnost;
- ako bude osuđen na kaznu zatvora;
- ako trajno izgubi sposobnost obavljati svoju dužnost;
- ako primi državljanstvo druge države.

Prijedlog za razrješenje dužnosti clana Vijeca prije isteka vremena na koje je izbran mogu podnijeti proširena Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Skupština Hrvatske odvjetničke komore i sjednica dekana pravnih fakulteta, svaku u pogledu članova Vijeca koje su predložili u postupku utvrđivanja kandidata za članove Vijeca. Prijedlog za razrješenje mogu podnijeti mjerodavni odbor Zastupničkog doma Hrvatskog sabora i ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Postojanje razloga za razrješenje clana Vijeca prije isteka vremena na koje je izabran utvrđuje mjerodavni odbor Zastupničkog doma Hrvatskog sabora, a razrješuje ih Zastupnički dom Hrvatskog sabora.

Clanak 17.

Nakon proteka roka iz cl. 16. st. 3. ovoga Zakona, ministar nadležan za poslove pravosuđa zatražit će mišljenje o svim kandidatima za suce od nadležnoga sudackog vijeca. Uz poziv na davanje mišljenja, ministar će sudackom vijecu dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, te podatke o kandidatima kojima Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa raspolaže.

U postupku davanja mišljenja, sudacko vijeće može zatražiti i podatke o kandidatima za suce:

- od predsjednika suda u kojem je obnašao dužnost ili od predsjednika neposredno višeg suda ako je kandidat već obnašao dužnost suca, sudskog savjetnika ili sudackog vježbenika.

- od drugih tijela koja mogu dati podatke relevantne za ispunjavanje općih i posebnih uvjeta za imenovanje suca odgovarajućeg suda, ako kandidat nije obnašao dužnost u pravosuđu.

- ako su za kandidata već bile dane ocjene obnašanja dužnosti sudacko će ih vijeće uzeti u obzir pri izradi mišljenja, a ako njima ne raspolaže pribavit će ih od nadležnoga sudackog vijeca ili ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

- mišljenje sudackog vijeca o kandidatima za sudacka mjesta, izrađuje se u pisanom obliku i sadrži obrazloženje o ispunjavanju općih i posebnih uvjeta za imenovanje suca odgovarajućeg suda.

U izradi obrazloženja sudacko vijeće uzet će u obzir odredbe članka 52. Zakona o sudovima.

Sudacko vijeće je dužno svoje mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 60 dana. Ako mišljenje ne bude dostavljeno, ministar nadležan za poslove pravosuđa u daljnjem roku od 8 dana zatražit će dostavu mišljenja.

Ako ni u daljnjem roku od 15 dana mišljenje ne bude dostavljeno, ministar nadležan za poslove pravosuđa podnijet će Vijeću listu svih kandidata koji ispunjavaju uvjete za suce s podacima kojima raspolaže. Vijeće u postupku imenovanja može o kandidatima samo zatražiti podatke iz stavka 2. ovoga članka od odgovarajućih tijela i organizacija.

Ministar nadležan za poslove pravosuđa podnijet će Vijeću listu kandidata koji ispunjavaju uvjete za imenovanje s mišljenjem sudackog vijeća. Uz listu kandidata koji ispunjavaju uvjete izvijestit će se Vijeće o svim prijavljenim kandidatima, a dostavit će mu se i prijave kandidata sa svim podacima prikupljenima u postupku davanja mišljenja.

Članak 18.

U postupku imenovanja i razrješenja suca, Vijeće će pribaviti mišljenje od mjerodavnog odbora Zastupničkog doma Hrvatskog sabora.

Prigodom donošenja odluke o imenovanju suca Vijeće će uzeti u obzir mišljenje sudackog vijeća i odredbe članka 52. Zakona o sudovima.

Odluka o imenovanju objavljuje se u «Narodnim novinama».

Odluka Vijeća s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od objavljivanja imenovanja.

Sudac je dužan stupiti na dužnost u roku koje odredi Vijeće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana imenovanja.

Ako sudac ne stupi na dužnost u roku iz stavka 6. ovoga članka smatrat će se da nije imenovan.

Članak 18a.

Vijeće će na zahtjev ministra nadležnog za poslove pravosuđa ili po službenoj dužnosti poništiti odluku o imenovanju ako utvrdi:

- da imenovani sudac nije ispunjavao uvjete za imenovanje,
- da je odluka utemeljena na neistinitim podacima i dokazima,
- da sudac bez opravdanog razloga nije niti u roku od šest mjeseci nakon imenovanja položio prisegu,
- da je do imenovanja došlo uslijed kaznenog djela kandidata ili predsjednika ili člana Vijeća,

Članak 20.

Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.

Stegovna djela jesu:

1. zlouporaba položaja ili prekoracenja službene ovlasti,
2. neopravdano neobnašanje ili neuredno obnašanje sudacke dužnosti,

3. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudackom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utjecu na djelovanje sudbene vlasti,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudacke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudacke dužnosti na drugi način.

Stegovni postupak za stegovno djelo iz stavka 2. točka 2. ovoga članka pokrenut će se osobito:

- ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke u zakonskom roku,
- ako je sudacko vijeće ocijenilo njegov rad negativnom ocjenom (članak 54. Zakona o sudovima),
- ako je, bez opravdanog razloga, broj odluka koje je donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka u Republici Hrvatskoj.

Članak 22.

Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon šest mjeseci od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno dvije godine od počinjenoga stegovnog djela.

Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost stegovni postupak smije se pokrenuti u vremenu u kojem zastarjeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut.

Izvršenje stegovne kazne zastarjeva za godinu dana od njezine pravomocnosti.

Kazna ukora briše se iz evidencije po službenoj dužnosti nakon dvije godine od dana pravomocnosti odluke kojom je izrečena, a novčana kazna nakon tri godine.

Članak 23.

U stegovnom postupku u prvom stupnju odlučuje Vijeće većinom glasova svih članova.

Ako se stegovni postupak vodi protiv člana Vijeća taj je član izuzet od odlučivanja u stegovnom postupku.

Članak 25.

Zahtjev za pokretanje stegovnog postupka podnosi se u pisanom obliku i sadrži osobne podatke o sucu čija se stegovna odgovornost traži, opis stegovnog djela, prijedlog za izricanje određene stegovne kazne, te obrazloženje iz kojeg proizlazi osnovanost sumnje.

Odmah nakon primitka zahtjeva zakazat će se ročište na koje će se pozvati sudac i podnositelj zahtjeva. Suca protiv kojeg je podnesen zahtjev za pokretanje stegovnog postupka, upozorit će se u pozivu da na ročištu može biti nazocan i njegov branitelj.

Rочиšte je nejavno ako sudac protiv kojeg je zahtjev podnesen ne zatraži drugacije.

Ako nakon ročišta Vijeće ustanovi da postoji osnovana sumnja da je počinjeno stegovno djelo, donijet će odluku o pokretanju stegovnog postupka. U takvom slučaju Vijeće može zatražiti i poduzimanje određenih istražnih radnji od suca kojeg odredi.

Protiv odluke o pokretanju stegovnog postupka nije dopuštena posebna žalba.

Članak 26.

Ako je ovlaštenu predlagatelj u zahtjevu predložio izricanje stegovne kazne razrješenje od dužnosti, Vijeće će bez odgode odlučiti o privremenom udaljenju od obnašanja dužnosti. Odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i s obrazloženjem.

Protiv odluke o privremenom udaljenju žalba nije dopuštena.

Privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti određuje se na rok od tri mjeseca; po proteku toga roka može ga Vijeće, iz opravdanih razloga, na jednak način produžiti za daljnja tri mjeseca. Sveukupno ono može trajati do pravomocnog okončanja stegovnog postupka, ali tako da se nakon donošenja oslobadajuće odluke pred stegovnim sudom u prvom stupnju o njemu uvijek mora ponovno odlučiti.

Članak 27.

Ovlaštenu podnositelj može izmijeniti ili dopuniti zahtjev. Ako izvan rasprave podnositelj izmijeni ili dopuni zahtjev, Vijeće će najkasnije u roku od 15 dana po primitku zahtjeva zakazati raspravu. Na raspravu će se pozvati ovlaštenu podnositelj zahtjeva, sudac i njegov branitelj, te predsjednik nadležnoga sudackog vijeća, ako sudacko vijeće nije podnositelj zahtjeva.

Prije rasprave izdvojiti će se iz spisa svi dokazi na kojima se ne može temeljiti odluka u stegovnom postupku.

Članak 28.

U postupku odlučivanja o stegovnoj odgovornosti sucu protiv kojeg se postupak vodi, mora se pružiti mogućnost da iznese svoju obranu osobno ili po branitelju kojega izabere.

Javnost će se isključiti s glasovanja i donošenja odluke o stegovnoj odgovornosti. Odluka će se uvijek javno proglasiti.

Odluka kojom se utvrđuje da je sudac stegovno odgovoran i kojom mu se izrici stegovna kazna može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koju je podnositelj zahtjeva oznacio u svom zahtjevu.

Odluka mora biti izradena i otpremljena strankama u roku od 15 dana nakon njezina donošenja.

Clanak 31.

Sudac će biti udaljen od dužnosti ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora preko pet godina ili dok se nalazi u pritvoru.

Sudac može biti udaljen od dužnosti:

1. ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora od pet godina,
2. ako obavlja službu, posao ili aktivnosti koje su nespojivi s obavljanjem sudacke dužnosti bez prethodnog pismenog odobrenja predsjednika suda,
3. ako je pokrenut postupak za razrješenje:
 - zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja sudacke dužnosti ili
 - zbog počinjenog teškoga stegovnog djela.

Odluku o udaljenju od dužnosti u slučaju iz stavka 1. ovog članka donosi predsjednik suda.

Clanak 32.

Vijeće će razriješiti suca:

- ako sam zatraži,
- ako trajno izgubi sposobnost obnašanja sudacke dužnosti i
- ako je osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obnašanja sudacke dužnosti.

Ako sudac sam zatraži razrješenje, prijedlog za pokretanje postupka za razrješenje podnosi Vijeću predsjednik suda u kojem taj sudac obnaša dužnost.

Ako sudac trajno izgubi sposobnost obnašanja sudacke dužnosti, ili ako je osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obnašanje sudacke dužnosti, prijedlog Vijeću za pokretanje postupka za razrješenje podnosi nadležno sudacko vijeće.

Ministar nadležan za poslove pravosuđa i predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske mogu prijedlog za pokretanje postupka za razrješenje iz stavka 3. ovoga članka podnijeti za svakog suca.

Clanak 34.

Kad odluci pokrenuti postupak, Vijeće ili sud kojega ono ovlasti provodi i osigurava dokaze.

Obavljanje pojedinih radnji može se povjeriti predsjedniku suda, u kojem sudac obnaša sudacku dužnost, predsjedniku ili sucu neposredno višeg suda.

Sucu, čije se razrješenje predlaže, mora biti omogućeno izjašnjenje o prijedlogu za razrješenje.

Odluku o razrješenju Vijeće donosi većinom glasova svih članova.

Odluka o razrješenju mora biti obrazložena.

Protiv odluke o razrješenju sudac ima prava utvrđena člankom 29. ovoga Zakona.